

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da den nugældende Drægtighedsfortoldning af Kul indføres, blev Tolden pr. Kommercelæst ansat i nøje Overensstemmelse med Toldsatzen 7 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde, idet det ved de i sin Tid anstillede Undersøgelser blev konstateret, at 21 Tønder Stenful i Gennemsnit svarede til Bestuvningen af een Kommercelæst, og Tolden pr. Kommercelæst vilde herefter — beregnet efter 7 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde — udgøre 1 Rdl. 51 $\frac{1}{2}$, der imidlertid afrundes til 1 Rdl. 48 $\frac{1}{2}$, der nøjagtig svarer til Tolden af 20 $\frac{1}{7}$ Td. à 7 $\frac{1}{2}$. Den saaledes fastsatte Fortoldning af Stenful i fuldlastet Skib efter Kommercelæster maa anses for at have været haade principrigtig og praktisk, saa længe Skibsmaalingen af 1830 var gældende, idet denne gik ud paa Udfindelsen af Skibets Drægtighed o: Bæreevne, udtrykt i Kommercelæster à 5,200 Pd. Medens Drægtighedsfortoldningen den Gang i alt væsentligt svarede til Fortoldningen efter det udmaalte Tøndetal og i Reglen kun ydede Klarereren en mindre Fordel, blev Forholdet efter Indførelsen i 1867 af det engelske Skibsmaalingssystem et andet, idet den engelske Maalingsmetode gaar ud paa at udfinde det kubiske Indhold saavel af hele Rummet under Dækket eller Dækkene som af samtlige paa øverste Dælt fast anbragte og tillukkede Dpbygninger. Summen af de saaledes udfundne Kubik-Indhold udtrykker da Skibets Brutto-Register-Tonnage. Fra Brutto-Tonnagen drages derpaa Summen af Tonnagerne for visse særstilt afdelte Rum i Skibet, saasom Folke-, Navigerings- og Mastirum. Det tiloversblevne viser da Skibets Netto-Register-Tonnage o: den afgiftspligtige Tonnage. Medens som anført den til 1867 gældende Skibsmaaling gik ud paa at finde Skibenes Bæreevne, gaar altsaa den nugældende ud paa at udfinde deres Ladeevne, altsaa et Rummaal, og det er derfor en uløselig Opgave paa Grundlag af Register-Tonnagen at udfinde, hvor stor Ladning f. Eks. af Kul et Skib kan bære. Stenful er nemlig en saa vægtig Vare, at et Skib med Stenful meget ofte er fuldlastet uden derfor at være fuldbestuet, og sølgelig er Ladningens Størrelse, saavel hvad Vægten som Mængden i Tønder angaar, afhængig af Skibets Bæreevne. Sagen er nu den, at Register-Tonnagen efterhaan-

den er bleven gjort overvejende afhængig af de afsluttede internationale Overenskomster om gensidig Anerkendelse af dette Skibsmaal og er derfor underkastet Forandringer, der særlig i den senere Tid gaa ud paa Redfættelsen af den afgiftspligtige Tonnage, væsentlig gennem ny fradragsberettigede Rum, uden at Skibenes Bæreevne derved undergaar nogen mærkbar Forandring, hvorimod Bæreevnen stadig ved nye Forandringer i Konstruktionerne forøges. Følgen heraf er bleven, at Register-Tonnagen i bestandig højere Grad afgiver et upaalideligt Grundlag for Toldens Beregning, og de i saa Henseende anstillede Undersøgelser have givet det Resultat, at Drægtighedsfortoldningen i Forhold til Fortoldning efter det udmaalte Tøndetal medfører et Tab for Statskassen af gennemsnitlig 12,6 pCt. for Stenful indført i Dampskibe, og 5,0 pCt. for Stenful i Sejlskibe; et Tab, der ved Indførelsen af British Rule, der har fundet Sted fra 1ste April 1895, vilde ved Fortoldning af Stenful, indført i Dampskibe, efter Register-Tonnagen blive forøget med ca. 10 pCt. og beløbe sig gennemsnitlig til i alt henimod 25 pCt., saafremt man ikke ad administrativ Vej havde søgt at raade Bød herpaa, saa at Tabet i alt Fald foreløbig er blevet begrænset som hidtil; men Fortoldning efter Tonnagen er desuagtet ubelig.

Da Fortoldning alene efter det udmaalte Tøndetal maa anses for uhensigtsmæssig paa Grund af den Tidsspilde, som haade for Importøren og Toldvæsenet er forbunden med denne, hvor hver enkelt Tønde ved Udløsningen maa paases rigtig opmaalt og noteres af Toldopshyret, foreslaas en ny Fortoldningsnorm, nemlig Fortoldning af Stenful efter Vægt.

Med Hensyn til den foreslaaede Toldsatz bemærkes følgende: Hvis Vægttolden saa nøjagtig som muligt skulde svare til 7 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde, maatte den — beregnet efter den højeste Vægt af de almindelige Stenfulsarter — 310 Pd. pr. Tønde — sættes til 4,7 D. pr. 100 Pd., men da det ikke er Meningen at berøve Importørerne den Fordel, de nu faktisk have ved Drægtighedsfortoldningen, men kun at ansætte Kulltolden saaledes, at Statskassen sikres mod yderligere Tab ved Forandringer i Skibsmaalingen, hvorover